

og ikke fortrinsvis lægges paa enkelte, fordi de tilfældigvis bor indenfor enkelte Kommuner.

Det ærede Medlem fra Assens fremstillede i Gaar i sit Foredrag dette som et Forsøg paa at lægge Byrderne fra Byerne over paa Landet. Dette er det aldeles ikke. Nej, det at lade Staten tage disse Opgaver op og lade Staten betale er et Forsøg paa at lægge Byrderne dér, hvor der er Evne til at bære dem uden Hensyn til, om man bor i den ene eller den anden Kommune. Men jeg forstaar udmærket godt, at det er ikke det bedste Argument, man kan fremføre imod at lade Staten paatage sig Opgaverne: at man derved er i Stand til at lægge Skatterne paa dem, der har Raad til at bære dem, til Fordel enten for hele Befolkningen eller for dem, der er vanskeligst stillede. Men naar man har den Hensigt, det ærede Medlem har, er det meget bedre — det er jeg enig med det ærede Medlem i — at sige saadant noget som dette med Land og By. Ude paa Landet gør dette sig sikkert meget bedre, end hvis det ærede Medlem havde sagt: Jeg holder ikke af, at de rige i den Grad skal bære Udgifterne over hele Landet, jeg vil hellere, at hver bærer sit indenfor sin Kommune. Lad hver sørge for sig selv, sagde det ærede Medlem, og det vil altsaa sige: Lad de fattige sørge for sig selv dér, hvor der er flest fattige indenfor Kommunerne.

Det har moret mig at undersøge, hvorledes det stillede sig f. Eks. med Kommunerne indenfor det ærede Medlems Valgkreds, om de skulde være særlig velhavende og særlig godt stillede, saa at det ærede Medlem paa Kredsens Vegne kunde føle sig forpligtet til at modsætte sig, at Udgifterne blev lagt paa alle Statsborgerne i Forhold til deres Evne i Stedet for paa Indbyggerne i hver Kommune for sig. Men ved at foretage denne Beregning — og jeg har taget Tallene efter de statistiske Meddelelser om Indkomst- og Formueskat for 1916—17 — har jeg ikke faaet det Indtryk, at man var særlig velhavende i Assens-Kredsens Kommuner. Det viser sig, at for Assens By er Indkomsten, naar den fordeles ligeligt pr. Indbygger, 2,134 Kr., ikke den skattepligtige Indkomst, men den virkelige Indkomst, og i samtlige Landkommuner indenfor Assens-Kredsen har Beboerne en Gennemsnitsindtægt af 2,164 Kr. Det er ikke noget imod, hvad Gennemsnitsindkomsten er i de rige Kommuner, som jeg skal nævne et Par Eksempler paa. I Gentofte Kom-

mune er der f. Eks. efter det samme Tabelværk en Gennemsnitsindtægt pr. Skatteyder af 6,229 Kr., i Hørsholm Kommune 7,579 Kr. og i Frederiksberg 3,629. Nu erkender jeg, at det er nogle af de rigere Kommuner, men det er ogsaa Skatteyderne dér, vi gerne vil have fat i, naar vi vil fordele Byrderne til de forskellige Opgaver saaledes, som Købstadforeningen har ønsket dem fordelt. Men det peger ikke i den Retning, som det ærede Medlem mente i Gaar, at det at gaa den Vej vilde betyde at lette Byrderne for Købstæderne og lade Landet betale, tværtimod, og hvis det ærede Medlem altsaa vil undersøge disse Forhold nøjere i sin egen Kreds — og den er vel nok nogenlunde typisk for, hvorledes Landbefolkningen i det hele er stillet, i hvert Fald er de fynske Kredse vel ikke fattigere end andre i Landet, saa det er maaske ikke en Gang de laveste Tal, man kan finde som Gennemsnitsindtægt —, tror jeg, han vil komme til den Opfattelse, at det tværtimod kan være, at det at følge Købstadforeningen vil føre til, at en hel Del af Byerne vil komme til at betale mere Skat, end de nu gør, og at adskillige Landkommuner maaske netop vil komme til at betale mindre, end de nu gør. Det beror altsaa aabenbart paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem vil værge Landet specielt, og jeg tror, at han har taget fejl, naar han under sine Overvejelser er kommet til dette Resultat, og at han vil komme til et andet Resultat ved at optage Spørgsmaalet til fornyet Overvejelse.

Jeg har et Par andre Tal, som peger i samme Retning. I den samme Statistik findes en Opgørelse over, hvor meget der er betalt baade i Indkomstskat og Formueskat for 1916—17 i Hovedstaden, i Provinsbyerne og paa Landet. Dér kommer jeg til følgende Tal: I Hovedstaden betales der gennemsnitlig pr. Indbygger i direkte Skat til Staten 90 Kr. 33 Øre, i Formueskat 65 Kr. 06 Øre, i Provinsbyerne er de tilsvarende Tal 44 Kr. 28 Øre og 20 Kr. 92 Øre, og for Landets Vedkommende er Indkomstskatten gennemsnitlig pr. Indbygger 47 Kr. 02 Øre og 23 Kr. 92 Øre. Dette viser heller ikke, at det bliver Landet, der fortrinsvis vil komme til at bære Udgifterne til alle de Opgaver, som Staten enten permanent har lagt paa Sognekommunerne eller i Øjeblikket lægger paa dem paa Grund af Dyrtiden. Jeg synes, at det vilde være kedeligt for det ærede Medlem, hvis en videre Undersøgelse af disse Forhold skulde vise, at han saa-